

LO PETCHOÛ MELET É LO TSARET

PATOIS D'AYMAVILLES

(PAR HENRIETTE BOCHET)

[1-2] L'ie eun cou eun petchoù melet que s'en allae to fier eun trottèn é eun déboudzèn eunsemblo i popón di veladzo. Eun bo dzor le croué l'an deu : « Ah, comme sarie dzen se lo melet l'auche eun tsaret ! ».

[3-4] Adón padàn l'a deu : « É beun, vo lo fio preui mé si tsaret ! ». L'a preui de lan, l'a preui lo martelet, l'a preui la résetta, l'a preui lo verbequeun, l'a preui de clou, dèi sen l'a réssó, copó, tsapotó é pin é poun, é pin é pan... l'a belle fé eun dzen tsaret !

[5-6] Aprì l'a fé co le rove de bouque, l'a beutto-lèi eun bo sercillo a l'entor é l'a appeilla-le-zé i tsaret. Asseu le popón comme l'ion contèn ! É lo petchoù melet co de pi : llu devàn é lo tsaret dèri !

[7-8] Can l'è arruvó lo moumàn bon pe couillù le pomme, le popón l'an eungnoó a tsardjé le pi meuye su lo tsaret. A fose de nen tsardjé, lo tsaret l'ie seu rando que lo melet suppliae le popón : « Soplé, po tan pai, l'è tro pezàn ! ».

[9-10] Mi le mèinoù l'an po bailla-lèi fèi, l'an co fenque djeuntó d'atre pomme é, can lo petchoù melet l'è partì, lo tsaret l'a fé... craque ! Lo petchoù melet s'è beuttó a pleyé : « Na, lamondjeu, lo meun dzen tsaret... ».

[11-12] Pe boneur padàn pasae per lé : « Qui l'è-ti que pleuye ? ». Le popón l'an repondu-lèi : « L'è lo petchoù melet : lo seun tsaret l'è to rontù ».

[13-14] Adón padàn l'a dépeillà lo tsaret, l'a torna preui lo martelet, la résetta, lo verbequeun é pi co le clou é pin é poun, é pin é pan... l'a belle arendjà lo tsaret !

[15-16] Lo petchoù melet l'ie to contèn, mi l'a deu : « Si cou séilla, popón de mé, tsardzéde pi pamì tro de pomme su lo tsaret ! ». É le popón di veladzo, tcheu contèn perqué lo petchoù melet pleyae pamì, l'an danchà a l'entor di tsaret.